

اجبار به ترویج بی‌حجابی

۲۱ اسفند ۱۳۹۳ ساعت ۱۳:۵۶

اسنادی که از کشف حجاب برجای مانده، بسیار زیاد است. در غالب این اسناد رد پای خشونت‌ورزی در بی‌حجاب کردن زنان قابل ملاحظه است و در بین‌شان اسنادی به چشم می‌آید که در زمره نوادر و عجایب دوران جای می‌گیرند.

از جمله اسنادی که نشان می‌دهند دولت پهلوی اول مایل بوده تا از مذهب و مبلغان مذهبی برای کشف حجاب بهره جوید. برای نمونه در هفتم دی‌ماه ۱۳۱۴ یعنی یک هفته پیش از اعلام رسمی کشف حجاب، والی ایالت خراسان در نامه‌ای محرمانه به حکومت نیشابور، حکم ریاست‌الوزرا مبنی بر چگونگی کشف حجاب را ابلاغ کرد.

در بند اول از این دستورالعمل ۶ ماده‌ای آمده است: بدواً به وسیله معارف در مدارس به عنوان پیشاهنگی و ورزش دختران به طوری که در همه اقدام شده [؟] اعلام شود. سپس گفته شده به وسیله روسای ادارات وسایل تشویق خانم‌ها را فراهم آورده که مجامعی نه به عنوان رفع حجاب بلکه به عناوین دیگر ولی برای همین منظور تشکیل گردد.

اما از این مهم‌تر مواد سوم و چهارم این دستورالعمل است که اشعار می‌دارد: ۳ وعاظ و پیشوایان محل را وادار کنید که نتایج حاصله از این منظور را به مردم بفهمانند و ثابت کنند که این عمل نه تنها خلاف مذهب نیست، بلکه روح اسلام از این ترتیب حجاب دور است. ۴ اگر کسی از وعظ‌کنندگان یا غیره مخالفتی یا اظهاراتی بر ضد رفع حجاب نماید فوراً توسط شهربانی جلب و تنبیه شود.

هرچند سندی در دست نیست که نشان دهد وعاظ و روحانیون تمکینی نسبت به این خواسته داشته‌اند و اینان خود از پیشوایان خیزش علیه کشف حجاب بوده‌اند، اما فکر استفاده از روحانیون برای ترویج عملی که برخلاف آموزه‌های پذیرفته شده اسلامی است، در نوع خود جالب است.

در خاطرات علی‌اصغر حکمت، وزیر فرهنگ وقت نیز به اشاراتی از این دست برمی‌خوریم که وی مایل بوده با استفاده از آموزه‌های دینی حجاب را امری غیرلازم معرفی کند و آن را مغایر روح مذهب جلوه دهد.

همچنین در هیچ‌یک از سخنرانی‌های مربوط به کشف از سخنرانی رضاپهلوی گرفته تا افراد جزء هرگز گفته نمی‌شد که مذهب در

مقرر داشتن حجاب زنان ره به خطا برده است، بلکه چنین استدلال می‌شد که اساساً حجاب (به معنای پوشش موی سر و بدن) در دین اسلام جایگاهی ندارد و حجاب مورد نظر اسلام همانا عفاف و پاکدامنی ذاتی زنان است که در قالب چادر مورد تحریف قرار گرفته است. در ادامه دستورالعمل، گفته شده: خانم‌های روسا و مأمورین باید در اجرای این منظور پیشقدم بوده و با طرز پسندیده و معقول و با ساده‌ترین لباس‌ها به تجدد نسوان کمک نمایند. در آخر کار و در حالی که پیش‌تر سخن از جلب و تنبیه و عاظ مخالف کشف حجاب به میان آمده، چنین می‌خوانیم که این اقدامات باید خیلی عاقلانه و با متانت بدون آن که کسی را عنفاً مجبور به کشف حجاب نمایند، مجری گردد. *

پی‌نوشت:

*سازمان اسناد ملی ایران، سند شماره ک ۱۳۵۰۰۷ سری ج.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۹۸۲۴/حجابی-بی-ترویج-اجبار>